

Віддавання веде до процвітання

Коли я була маленькою дівчинкою, в мене ніколи не було грошей, та я навіть не знала, що це. Трохи підрісши, у вирі розділення Кореї ми змушені були тікати з дому з порожніми руками, щоби вижити. Тривалий час ми не мали ні гроша в кишені. Ба більше, мамина мама та моя мати присвятили себе Божій волі, тому наше життя зовсім не було пов'язане з грошима.

Після шлюбу десятину і пожертви, які збирали, ми дуже швидко витрачали на громадські потреби. Я взагалі не переймалася питаннями моди. Іноді, коли бачила дорогу дамську сумочку, то замислювалася, на що можна було б використати гроші з цієї сумочки. Важливим було не те, скільки в гаманці грошей, а те, на що їх витратили. Адже від того, як людина витрачає гроші, залежить її доля. Згідно з Божим словом, наша відповідальність полягає в тому, щоби панувати над творінням з любов'ю і ділитися власним добробутом. У Книзі Буття написано, що Бог створив Адама і Єву та сказав їм: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею».

Економічна діяльність нашого руху почалася скромно в останні місяці Корейської війни, в хатинці Батька Муна, зліпленій з каміння та глини, що була розташована в районі Помільдонг у місті Пусан. Батько Мун разом з одним зі своїх послідовників Кім Вон Пілем малювали портрети і продавали їх американським солдатам. Коли церква переїхала до Сеула, члени церкви збирали поштові марки, а також розфарбовували чорно-білі фото і продавали все це біля доріг. Таким простим бізнесом ми підтримували нашу місіонерську діяльність.

Першим нашим кроком на шляху до справжнього комерційного підприємства стало заснування 1960 року «Тонгіль Індастріз». Нині Корея постачає багато різноманітної продукції в усьому світі. Однак у 1960-х роках ніхто навіть не міг собі уявити, що корейська машинобудівна промисловість зростає до такого високого рівня. Ми розпочали «Тонгіль Індастріз» з японським токарним верстатом, який давно мав бути на смітнику. Ми молилися з надією, що Бог благословить нашу нову компанію й одного дня вона стане провідним підприємством з виробництва деталей для машин у світі. Розвиваючи нашу експертизу, «Тонгіль Індастріз» з виробника пневматичних рушниць виросла до постачальника обладнання, яке використовували для оборони нашої країни. Як головне машинобудівне підприємством Кореї ми не тільки оволодівали новими технологіями, щоб допомогти своїй країні, а й ділилися ними з людьми в усьому світі.

Наступною було засновано «Ільхва Компані Лтд» — компанію, що стала піонером з експорту високоякісної продукції з женьшеню. На ту пору в західних країнах про женьшень ще не знали, хоч нині ця рослина відома в усьому світі. «Ільхва» добре відома не тільки як виробник якісної продукції, а і як лідер у сфері дослідження женьшеню.

Дослідження і виробництво «Ільхва Компані Лтд», оздоровча продукція з женьшеню

Натхнені нашими поглядами, члени руху започаткували чимало бізнесів. Наша мета виходила за межі підтримки економічного розвитку Кореї та світу. Вона полягала в створенні умов, щоби людство могло насолоджуватися взаємним процвітанням. Ми віримо, що неодмінно потрібно ділитися технологіями з усіма людьми. Опираючись на гармонійне поєднання цінностей істинної сім'ї та технологій з довколишнім світом, ми всі можемо жити і працювати разом у приємному соціальному середовищі.

Рушійною силою, яка стоїть за всіма цими діями, є наша філософія життя заради інших. Фундаментальна істина її полягає в тому, що ми маємо піклуватися про тих, хто є менш удачливий, ніж ми. Багата людина, котра вдячна іншим і котра допомагає іншим, створить багату громаду, націю і світ.

Бог наділив кожного з нас даром творити. Кожна людина повинна мати можливість повною мірою насолодитися цим даром. Прагнення однієї людини заволодіти всім, а також відмова однієї країни ділитися науковими відкриттями, технологією чи ресурсами в часи, коли інші потребують допомоги, або бажання використати це все заради панування над іншими країнами суперечить Божій волі. Справді окремі люди або групи людей у тій чи іншій країні розвивають нові технології. Однак далі потрібно дати змогу й іншим отримати від цього користь, щоб усі насолоджувалися здоров'ям, добробутом і комфортом. Це і є шлях спільного процвітання.

Не варто пишатися тим, що у вашому вишуканому гаманці лежать новенькі купюри. Навпаки, ми маємо дбати про те, аби наші активи допомагали іншим. Істинна гордість настає тоді, коли ми витрачаємо свої гроші на цілі, які значно вищі за нас.